

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614202147
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5614202147.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: SECAPITAL S.á.r.L., so sídlom 2, Avenue Charles de Gaulle, L-1653 Luxemburg, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., so sídlom v Martine, Jilemnického 30, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: V. E., N.. XX. XX. XXXX, A. M. R. V., F. XXX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 2.191,47 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 722,64 eur a úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne od 13. 06. 2013 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalovanému sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu dňa 10. 03. 2014, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanému splnenia povinnosti zaplatiť sumu 2.191,47 eur, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne od 13. 06. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 30. 12. 2008 zmluvu o pôžičke ev. č. 7051669, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička 2.467,50 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v 48 mesačných splátkach v sume 53,64 eur. Ku dňu vypracovania žaloby uhradil sumu 107,28 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca listom zo dňa 12. 06. 2013 vyzval žalovaného na úhradu celej dlžnej sumy. Zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá dňa 07. 03. 2013 medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., ako postupcom a spoločnosťou SECAPITAL S.a.r.l., ako postupníkom postúpila spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje 2.191,47 eur.

V doplnení žaloby zo dňa 06. 05. 2014, žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.659,70 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhrádzať v mesačných splátkach vo výške 53,64 eur. Celkový počet splátok bol 48. Splátky boli splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Celková suma úveru je 2.467,50 eur. Žalovaný mal zaplatiť žalobcovi sumu 1.953,26 eur (označené na konci výpisu prehľad splátok a úhrad ako stípec splátka). Žalovaný mal zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky, ktorú žalobca požaduje v sume 345,49 eur (351,09 eur - 5,60 eur). Žalobca žiada zmluvnú pokutu len ku dňu 28. 02. 2013. Na základe vyššie uvedeného celkový dlh žalovaného predstavuje 2.191,47 eur (1.953,26 eur + 345,49 eur - 107,28

eur). Zmluva o poskytnutí pôžičky bola uzatvorená platne, na základe žiadosti žalovaného o poskytnutie pôžičky zo dňa 19. 12. 2008 bola zo strany právneho predchodcu žalobcu požadovaná výška 50.000,- Sk schválená dňa 30. 12. 2008. Žalobca nemá vedomosť o vypovedaní zmluvy, úroky z omeškania si uplatnil od 13. 06. 2013 počnúc dňom nasledujúcim po dni 12. 06. 2013, z ktorého je výzva na zaplatenie.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami, a to žiadosťou o poskytnutie pôžičky, zmluvou o poskytnutí pôžičky, prehľadom splátok a úhrad, výpisom z účtu, oznámením o postúpení pohľadávok, zmluvou o postúpení pohľadávok, výzvou pred podaním žaloby a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný žiadosťou zo dňa 19. 12. 2008 požiadal spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. o poskytnutie pôžičky vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 eur), s predschválenou výškou splátky 1.616,- Sk (53,64 eur), s predschválenou dobou splácania 48 mesiacov. Celková suma pôžičky na základe žiadosti predstavovala 74.336,- Sk (2.467,50 eur). Dňa 30. 12. 2008 bola na základe žiadosti žalovaného podpísaná zo strany spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. zmluva o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej veriteľ Consumer Finance Holding a.s. poskytol žalovanému pôžičku 50.000,- Sk (1.659,70 eur), ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 1.616,- Sk (53,64 eur), v počte splátok 48 (počet splátok zahŕňa dve nulové splátky). Celková suma pôžičky bola vyčíslená sumou 74.336,- Sk (2.467,50 eur). Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 21,88 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) predstavovala 21,88 % a priemerná hodnota RPMN 34,92 %.

Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný uhradil sumu 107,28 eur.

Dňa 17. 03. 2013 bola medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., ako postupcom a žalobcom, ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Výška pohľadávky v čase postúpenia činila 2.191,47 eur (na č. l. 11 spisu).

Výzvou zo dňa 12. 06. 2013, žalobca zastúpený spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. vyzval bezodkladne žalovaného na úhradu dlhu v celkovej výške 2.238,35 eur, ktorý pozostáva zo sumy 2.191,47 eur a úroku z omeškania vo výške 46,88 eur.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu. Zástupca žalobcu a žalovaný boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. Vzhľadom na predmet konania výsluch žalobcu nebolo nevyhnutné vykonať, žalobca nemal povinnosť v konaní nič osobne vykonať, z tohto dôvodu súd doručoval predvolanie na pojednávanie zástupcovi žalobcu. S prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, súd vo veci rozhodol, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vyhlásiť rozhodnutie vo veci, pričom nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania. Žiadna zo sporových strán nenavrholo odročiť súdne pojednávanie.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení účinnom do 10. 06. 2010):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

Podľa § 4 ods. 3, písm. a/, b/ Zákona č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom do 10. 06. 2010):

Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 43a ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka:

Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom.

Dokiaľ nebola zmluva uzavretá, môže byť návrh odvolaný, ak odvolanie dôjde osobe, ktorej je určený, skôr, než táto osoba odoslala prijatie návrhu.

Návrh nemôže byť odvolaný

počas lehoty, ktorá je v ňom určená na prijatie, ibaže z jeho obsahu vyplýva právo ho odvolať aj pred uplynutím tejto lehoty, alebo

ak je v ňom vyjadrená neodvolateľnosť.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka:

Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka:

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013):

Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 01. 05. 2014):

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie istiny 722,64 eur, keď vykonaným dokazovaním mal preukázanú dôvodnosť v uvedenej časti. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že pôvodný veriteľ spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. a žalovaný uzatvorili zmluvu, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1.659,70 eur (50.000,- Sk), ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 53,64 eur (1.616,- Sk). Rovnako nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že žalovaný si neplnil riadne a včas svoje zmluvné povinnosti. Žalujúca strana preukázala platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovanému vznikol záväzok splácať poskytnutý úver, a to vo výške zmluvne dohodnutých splátok. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal súd preukázanú na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalobcom.

Uzavretá úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Z uvedeného dôvodu musí byť podriadená režimu citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§ 1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ zákona). V súlade s ustanovením § 4 ods. 3 zákona absencia údaje o konečnej splatnosti úveru nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V prejednávanej veci zmluvný vzťah založený právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neobsahuje určitý a zrozumiteľný údaj o konečnej splatnosti úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Údaj uvedený v zmluve vyjadrený výrazom 48 mesiacov nespĺňa požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti tak, aby nemohol byť zamenený s iným údajom. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že z obsahu zmluvy nie je zrejmé, aká konkrétna skutočnosť je určujúca pre plynutie lehoty 48 mesiacov, na základe ktorej by bolo možné ohraničiť splatnosť úveru. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere (spotrebiteľskom). Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 5. 2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. 2. 2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania. Z uvedených dôvodov je poskytnutý úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

V zmysle vyššie uvedeného žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.659,70 eur, z tohto dôvodu mu vznikol záväzok vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.659,70 eur. Podľa tvrdení žalobcu žalovaný uhradil žalobcovi sumu 107,28 eur. Keďže sa poskytnutý úver považuje za bezúročný, pri splatnosti úveru na 48 mesiacov predstavuje mesačná splátka 34,58 eur.

Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, keďže boli naplnené všetky jej definíčné znaky.

V dôsledku zmeny právnej úpravy (novelizácie zákona č. 250/2007 Z. z.) účinnej od 01. 05. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdu) je povinný prihliadnuť na premlčanie aj vtedy, ak sa spotrebiteľ, t. j. v prejednávanej veci žalovaná, premlčania nedovolá. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že si pôvodný veriteľ a žalovaná dohodli plnenie v splátkach. V zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka pre každú zo splátok plynie samostatne premlčacia doba a v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh, plynie premlčacia doba (ohľadom zvyšku dlhu) odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný nerozporoval vyplynulo, že v prejednávanej veci úver nebol predčasne zosplatnený, prvá splátka bola splatná dňa 20. 01. 2009 a posledná splátka dňa 20. 12. 2012 (pri splatnosti úveru 48 mesiacov). Výzva zo dňa 12. 06. 2013 nemôže byť preto považovaná za tzv. predčasné zosplatnenie, keďže k nej došlo po uplynutí dohodnutej splatnosti úveru. V zmysle vyššie uvedeného tak v konkrétnej veci začala plynúť samostatne premlčacia doba pre všetky splátky. V prejednávanej veci sú tak premlčané splátky, ktoré neboli uhradené žalovanou, a to splátky splatné od 20. 04. 2009 do 20. 02. 2011. Splátky splatné dňa 20. 01., 20. 02. a 20. 03. 2009 v celkovej sume 103,74 eur (3 x 34,58) boli zaplatené (žalovaný uhradil sumu celkom 107,28 eur). Nezaplatené splátky splatné v mesiacoch apríl 2009 až február 2011 sú premlčané, preto súd nepriznal žalobcovi sumu 795,34 eur, predstavujúcu 23 premlčaných splátok za predmetné obdobie (23 x 34,58 eur). Zvyšné neuhradené splátky splatné od marca 2011 do decembra 2012 v počte 21 nie sú premlčané, preto žalobcovi prislúcha suma 726,18 eur (21 x 34,58 eur). Od uvedenej sumy súd odpočítal čiastku 3,54 eur (nepoužitá časť peňažných prostriedkov z pôvodnej sumy 107,28 eur zaplatenej žalovaným, zvyšná časť sa započítala na splátky za obdobie január až marec 2009), preto dlh žalovaného činí 722,64 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy (konkrétne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej jedným zo zmluvných strán je spotrebiteľ), premlčuje sa nárok na peňažné plnenie (z uvedeného zmluvného vzťahu) v 3 - ročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je preto potrebné považovať za „všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ“. Citované ustanovenie preto ukladá orgánu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu priaznivejšie. Preto súd pri skúmaní otázky premlčania aplikoval občianskoprávnu úpravu ohľadom dĺžky premlčacej doby, ktorá je priaznivejšia pre žalovaného ako spotrebiteľa. Nič na tom nemení skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi pôvodným veriteľom a žalovaným je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý môže byť prítomný tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch. Nemožno opomenúť ani ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútneho obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchyliť od občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania, ktorá je na prospech spotrebiteľa ako žalovaného na rozdiel od právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy. Aplikáciu občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila rozhodovacia prax súdov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. 01. 2011, sp. zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. 11. 2011, sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 06. 2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. I ÚS 402/2013). V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 03. 2013, sp. zn. 6 MCdo/4/2012 súd uvádza, Najvyšší súd SR v posudzovanej kauze nevyslovil právny názor, že na premlčanie nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv sa nepoužije úprava priaznivejšia pre spotrebiteľa napr. občianskoprávna v zmysle ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Premičacia doba nezaplatenej splátky najneskôr splatnej dňa 20. 02. 2011 uplynula dňa 20. 02. 2014, z čoho logicky vyplýva, že neuhradené splátky skôr splatné (od marca 2009 do januára 2011) sa premlčali skôr. Žaloba bola doručená súdu dňa 10. 03. 2014, t. j. po uplynutí 3- ročnej premlčacej doby týkajúcej sa zaplatenia predmetných splátok.

Pre posúdenie, či ust. § 5b zákona č. 250/2007 z. z., účinné od 01. 05. 2014, je možné aplikovať aj na konania začaté na súde pred jeho účinnosťou, je rozhodujúce, či konkrétne ustanovenie má (aj) procesný charakter. Hoci samotné premlčanie má nepochybne hmotnoprávny charakter, procesná povaha citovaného ustanovenia § 5b vyplýva z jeho samotného znenia. Na jeho základe sa súdu (ktorý je možné považovať za orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv) ukladá povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, aj keď sa ho spotrebiteľ nedovolá, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní, čo nasvedčuje procesnoprávnemu charakteru ustanovenia. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu, účinného v čase rozhodovania súdu. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

V časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 345,49 eur ako zmluvnej pokuty súd tiež žalobu zamietol ako nedôvodnú. V tejto časti žalovanej sumy si žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia, keď žiadnym spôsobom nešpecifikoval, z čoho pozostáva uplatnená suma, akým presným spôsobom ju vypočítal a neuviedol, za porušenie ktorej konkrétnej povinnosti (pomenovaním konkrétneho obdobia) si uplatňuje zmluvnú pokutu. Uvedené tvrdenie má význam aj pre posúdenie, či nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nie je premlčaný.

Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu vzniklo žalobcovi zo zákona právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškание je objektívnej povahy, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania určuje vykonávací predpis, a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú ECB. V zmysle návrhu žalobcu súd priznal žalobcovi úroky z omeškania počnúc dňom 13. 06. 2013, kedy úroková sadzba navýšená o 8 percentuálnych bodov predstavovala 8,50 % ročne. Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy (722,64 eur) od 13. 06. 2013 do zaplatenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v prevyšujúcej časti, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Súd nepriznal žalovanému náhradu trov konania, keďže si ju neuplatnil.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.